

Sygn. akt IV SAB/Wr 38/16

WYROK**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

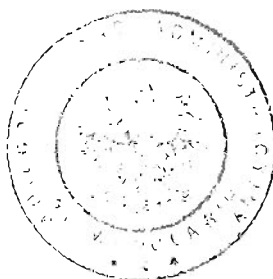
Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Wanda Wiatkowska-Ilków (spr.)
Sędziowie	Sędzia WSA Lidia Serwiniowska
	Sędzia NSA Julia Szczygielska

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym
w dniu 7 kwietnia 2016 r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z/s w Jędrzejowie
na bezczynność Burmistrza Miasta Świebodzice
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

- I. **stwierdza, że bezczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa;**
- II. **umarza postępowanie w zakresie bezczynności organu;**
- III. **zasądza od Gminy Świebodzice na rzecz Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z/s w Jędrzejowie kwotę 580 (słownie: pięćset osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowoadministracyjnego.**

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

.....
Podpis

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 5 stycznia 2015 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie zwróciło się do Burmistrza Miasta Świebodzice o udzielenie informacji publicznej:

- 1) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2014 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wyłapywania/odławiania bezdomnych zwierząt?
- 2) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2014 r. umowy albo komu udzieliła doraźnych zleceń zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom?
- 3) ilu bezdomnym psom/kotom zapewniono opiekę na koszt gminy w 2014 r. (nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich)
- 4) jaki był w 2014 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt?
- 5) ponadto prosimy o udostępnienie treści i postaci umowy/umów (wraz z załącznikami) o zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom w 2014 r.

Wnioskodawca dwukrotnie elektronicznie monitował organ o udzielenie odpowiedzi. Miało to miejsce w dniu 20 lutego 2015 r. oraz w dniu 14 marca 2015 r.

W dniu 25 stycznia 2016 r. do Burmistrza Miasta Świebodzice wpłynęła datowana na dzień 21 stycznia 2016 r. skarga Stowarzyszenia Obrona Zwierząt na bezczynność Burmistrza Miasta Świebodzice. Skarżący podał, że w dniu 5 stycznia 2015 r. skierował do organu wniosek z dnia 5 stycznia 2015 r. o udzielenie informacji publicznej. Do dnia złożenia skargi nie otrzymał odpowiedzi co stanowi naruszenie przepisów art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP i art. 1 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1, art. 13, art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. t.j. z 2014 r., poz. 782).

W związku z powyższym wniósł o:

- 1) stwierdzenie, że bezczynność Burmistrza Miasta Świebodzice miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa,
- 2) zobowiązanie strony przeciwnej do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem z dnia 5 stycznia 2015 r.,
- 3) zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że wnioskodawca, od kilku lat uczestniczy w projekcie Biura Ochrony Zwierząt przy Fundacji dla Zwierząt ARSOS, polegającym na badaniu problemu bezdomności zwierząt w jego wymiarze publicznym. W ramach tego programu prowadzony jest monitoring działalności schronisk dla bezdomnych zwierząt, hucli oraz polityki gmin i urzędów. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. t.j. z 2013 r., poz. 856) nakłada na gminy zadania własne „opieki na bezdomnymi zwierzętami i ich wyłapywanie”. Podał, że w dniu 5 stycznia 2015 r. zwrócił się o udzielenie informacji publicznej, której do dnia złożenia skargi mimo dwukrotnego monitoringu nie otrzymał, nie otrzymał też w tej sprawie decyzji odmownej.

W ocenie skarżącego Burmistrz Miasta Świebodzice dopuścił się rażącej bezczynności biorąc pod uwagę fakt otrzymania przez organ wniosku, ilość monitów oraz czas (ponad rok) jaki upłynął od dnia doręczenia wniosku. Ponadto ignoruje przepisy prawa i orzecznictwo sądowoadministracyjne: nie udzielił wnioskowanej informacji, nie wydał też decyzji odmownej w trybie art. 16 ust. 1 u.d.i.p.

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta Świebodzice wniósł na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) o umorzenie postępowania i nieobciążanie stron kosztami postępowania. W uzasadnieniu tego wniosku podał, że pismo z dnia 5 stycznia 2015 r. omyłkowo zostało potraktowane jako spam. Z uwagi na to nie została udzielona w terminie odpowiedź. Zgodnie z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego, jeżeli informacja zostanie ostatecznie udzielona nawet po wniesieniu skargi na bezczynność organu, to postępowanie sądowe staje się bezprzedmiotowe, co obliuguje Sąd do umorzenia postępowania na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

W aktach administracyjnych nadesłanych do Sądu znajduje się pismo organu z dnia 26 stycznia 2016 r. kierowane do prezesa Stowarzyszenia, pozostawione do wiadomości pełnomocnika wnioskodawcy, zawierające odpowiedź na wniosek skarżącego z dnia 5 stycznia 2015 r. wraz z załącznikami – kopiami umów.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje:

Zgodnie z art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności publicznej a kontrola ta, o czym

stanowi § 2 powołanego wyżej artykułu sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Kontrola ta po myśli art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012r., poz. 1270 ze zm.) obejmuje również bezczynność organów.

W literaturze przyjmuje się, iż z bezczynnością organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy w prawnie określonym terminie organ nie podejmuje żadnych czynności w sprawie lub gdy wprowadzie prowadził postępowanie w sprawie, jednakże, mimo istnienia ustawowego obowiązku, nie kończy go wydaniem stosownego aktu lub nie podejmuje czynności /T. Woś, H. Krysiak - Molczyk i M. Romańska. Komentarz do ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Wydawnictwo Prawnicze "Lexis - Nexis", Warszawa 2005, str. 86/. Wniesienie skargi na "milczenie władzy" jest przy tym uzasadnione nie tylko w przypadku niedotrzymania terminu załatwienia sprawy, ale także w przypadku odmowy wydania aktu, mimo istnienia w tym względzie ustawowego obowiązku, choćby organ mylnie sądził, że załatwienie sprawy nie wymaga wydania aktu /J.P. Tarno, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz. Wydawnictwo "Lexis - Nexis", Warszawa 2006, str. 37/. Dla uznania bezczynności konieczne jest zatem ustalenie, że organ administracyjny zobowiązany był na podstawie przepisów prawa do wydania decyzji lub innego aktu albo do podjęcia określonych czynności.

Przedmiotem skargi jest prawo do informacji publicznej na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej /Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm./. Powyższa ustawa w kompleksowy sposób reguluje procedurę dostępu do informacji publicznej, nie zawiera jednak przepisów, które dotyczyłyby bezczynności organu. Jednocześnie ustawa w bardzo wąskim zakresie odsyła do przepisów kodeksu postępowania administracyjnego – dalej k.p.a. – stanowiąc, że jedynie w kwestii wydania decyzji stosuje się przepisy k.p.a. Wobec powyższego w przypadku, gdy skarga na bezczynność dotyczy udostępnienia informacji publicznej, nie musi być ona poprzedzona żadnym środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej.

Pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił w art. 1 ust. 1 i art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W ich świetle informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 ustawy. Ponieważ sformułowania te nie są zbyt jasne, należy przy ich wykładni kierować się art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym prawo do

informacji jest publicznym prawem obywatela, realizowanym na zasadach skonkretyzowanych w ustawie o dostępie do informacji publicznej.

W orzecznictwie przyjęto, że informację publiczną stanowi każda informacja wytworzona przez szeroko rozumiane władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują bądź gospodarują mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa w zakresie tych kompetencji. Taki charakter ma również wiadomość niewytworzona przez podmioty publiczne, lecz odnoszące się do tych podmiotów.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy uznać, że wniosek skarżącego z dnia 5 stycznia 2015r. powinien być rozpatrzony na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej, dotyczy bowiem wykonywania zadań własnych gminy w zakresie opieki nad zwierzętami, przewidzianych ustawą z dnia 21 sierpnia 1987 r. o ochronie zwierząt (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 856).

Art. 13 tej ustawy stanowi, że udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2.

Wniosek został przez skarżącego wniesiony w dniu 5 stycznia 2015r., wnioskowane zaś dokumenty przesłane w dniu 26 stycznia 2016r.

Zatem na dzień wniesienia skargi, to jest 21 stycznia 2016 r. (wpływ pisma do organu 25 stycznia 2016 r.), organ pozostawał w beczynności.

Na podstawie art. 149 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012r., poz. 1270 ze zm.). Sąd uwzględniając skargę na beczynność (...) zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności (pkt 1).

Takiego zobowiązania Sąd w dacie wyrokowania nie mógł nałożyć albowiem wniosek został zrealizowany. W związku z powyższym mając na uwadze, treść art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. należało postępowanie w sprawie beczynności umorzyć.

Mając na uwadze treść art. 149 § 1a p.p.s.a. zobowiązującego do stwierdzenia, czy beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa Sąd orzekł jak w pkt I wyroku. W ocenie Sądu beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

Burmistrz Miasta jest podmiotem reprezentującym osoby prawne samorządu terytorialnego, zobowiązanym do udzielenia informacji publicznej (art. 4 ust. 1 pkt 4 u.d.i.p.).

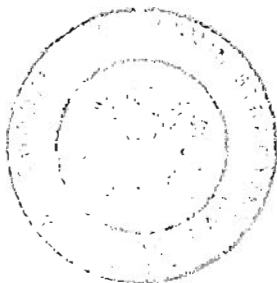
Sygn. akt IV SAB/Wr 38/16

Odpowiedź na wniosek skarżącego z dnia 5 stycznia 2015 r. została udzielona po roku, w dniu 26 stycznia 2016 r. Ustawodawca określił do udzielenia odpowiedzi termin 14 dniowy, w wyjątkowych przypadkach jest to termin dwóch miesięcy.

Niezrozumiałe jest wyjaśnienie, że wniosek omyłkowo potraktowano jako spam. Wniosek jest czytelny, jednoznaczny. Ponadto dwukrotnie wysłano monit w sprawie rozpoznania wniosku, wyraźnie powołuje się w nich na wniosek z dnia 5 stycznia 2015 r. informując, że dotyczył on udzielenia informacji publicznej. Na powyższe pisma również nie było odpowiedzi i jak wynika z całokształtu sprawy żadnej reakcji.

Powyższe okoliczności uzasadniły rozstrzygnięcie zawarte w pkt 1. O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 200 p.p.s.a.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak wyżej.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

.....
Podpis

H.B.2.05.2016 r.